

בעניין שבין:

שוקי הדר ת.ז. 053951729
מרחוב הרקפת 4, רעננה

ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן
מרחוב ויצמן 72, תל אביב
טל: 077-3305520; פקס: 03-6206318

וע"י ב"כ עוה"ד ברק רון
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב
טל: 03-6961105; פקס: 03-6961161

המבקש
(התובע)

נגד

הדקה התשעים בע"מ ח.פ. 512543927
מרחוב המסגר 9, תל אביב

המשיבה

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

המבקש מותכבד להגיש כתב תביעה ייצוגית בד בבד עם בקשה לאישור התובענה כייצוגית, לפי סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

כל הדגשים אינם במקור אלא אם נאמר אחרת.

א. פתח דבר:

- עניינה של תביעה זו, הינו התעשרות שלא כדין של המשיבה בשל אי השבתה ללקוחותיה אשר לא התייצבו לטיסתם, את האגרות ו/או מיסי נמל (להלן: "מיסי הנמל"), הנגבים על ידה בצמוד לכל כרטיס טיסה אותו היא מוכרת, זאת חרף העובדה שהמשיבה אינה מעבירה את האגרות ו/או מיסי הנמל שגבתה מלקוחות אלה לנמלי התעופה או לחברות התעופה, ולחילופין אלה מושבים לידיה על ידם.
- המבקש יטען כי ככל ומיסי הנמל לא מושבים למשיבה על ידי חברות התעופה באופן יזום על ידן, על המשיבה לגבות אותם מחברות התעופה בעצמה, במסגרת ההתחשבות השוטפת ביניהן או בכל דרך אחרת. המבקש יטען כי מחובתה של המשיבה לעשות כן, ובחמשך לכך להשיב את מיסי הנמל לידיהם של לקוחותיה, שאם לא כן, יש לראות את המשיבה כמי שמקיימת את ההסכם עם לקוחותיה בחוסר תום לב ו/או מתנהלת כלפיהם ברשלנות ו/או מבצעת כלפיהם עוולות נזיקיות אחרות ועוד.

3. מובהר, כי בפני בית משפט נכבד זה מותנהלות 2 בקשות לאישור תובענות כייצוגיות, אשר מעוררת שאלות דומות של עובדה ומשפט לאלה המתעוררות בדנן: א. ת"צ 15049-01-15, אסף כהן נגד אל על נתיבי אוויר לישראל – להלן: "בקשת אל על", אשר הוגשה על ידי ב"כ המבקש בדנן, עו"ד אסף כהן, באמצעות ב"כ הנוסף של המבקש בדנן, עו"ד ברק רון. ב. ת"צ 7979-09-16, אירה פרידמן כהן נגד גוליבר תיירות בע"מ ואח', אשר בה מייצגים את המבקשת שם, ב"כ המבקש בדנן.

ב. הצדדים לבקשה:

4. המבקש הינו אזרח ותושב ישראל, כתובתו כרשום בכותרת.
5. המשיבה הינה חברה פרטית מוגבלת במניות הרשומה והפועלת בישראל מכתובתה כרשום בכותרת, אשר מספקת ללקוחותיה, בין היתר, שירותי סוכנות נסיעות כהגדרתם בחוק שירותי תיירות תשל"ו – 1976.

א' העתק תמצית פרטי המשיבה כמופיע בספרי רשם החברות, מצורף כנספח א'.

ג. אגרות ו/או מס נמל (להלן: "מיסי הנמל"):

6. סעיף 29 לחוק רשות שדות התעופה, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק רשות שדות התעופה"), קובע כדלקמן:

"(א) הרשות רשאית להציע לשר התחבורה תקנות בדבר תעריפי אגרות שישתלמו לה או לאחרים בעד השימוש בשדות התעופה של הרשות ובמיתקנים שבהם ובעד השירותים שנותנים בהם היא או אחרים, ובדבר סדרי גבייתם ותשלומם; שר התחבורה רשאי לחתקין תקנות כאמור אף אם הרשות לא הציעה לו אותן, ובלבד שיתיעץ ברשות תחילה; כל תקנות לפי סעיף קטן זה טעונות אישור הממשלה וועדת הכלכלה של הכנסת.

(ב) תעריפי האגרות יכולים להיות כוללים או מסווגים לפי סיווג כלשהו.

(ג) תעריפי האגרות ייקבעו בשים לב להנחיות שנקבעו בסעיפים 7 ו-40.

(ד) האמור בסעיף זה לא יתפרש כגורע מסמכות הרשות לתת שירות ולגבות בעדו תשלום אף אם לא נקבעה לאותו שירות אגרה בתקנות, והוא כשאינן חובה על פי חיקוק ליתן אותו שירות".

7. בהתאם לסעיף 29 לחוק רשות שדות התעופה, הותקנה תקנה 13 לתקנות רשות שדות התעופה (אגרות), התשנ"א-1991 (להלן: "תקנות רשות שדות התעופה"), הקובעת כי:

"אגרת נוסע יוצא בתעופה בינלאומית:

(א) נוסע היוצא בכלי טיס מחוץ לישראל ישלם אגרת נוסע יוצא כמפורט

להלן:

(1) מנמל תעופה בן גוריון, טרמינל 3: למצרים - 16.61 דולר; ליעד אחר -

21.70 דולר;

(2) מנמל תעופה בן גוריון, טרמינל 1 ומכל שדה תעופה אחר - 10 דולר;

האגרה תשולם בידי נוסע לבעל כלי טיס במועד הנפקת כרטיס הטיסה על ידי בעל כלי טיס או מורשה מטעמו; לא שילם נוסע במועד כאמור או לא הונפק לו כרטיס טיסה, ישלם במועד ובמקום שקבע בעל כלי טיס ובלבד שתשלום האגרה לא יהיה בשדה תעופה; אגרה המשולמת בישראל תשולם בשקלים חדשים לפי שער המכירה להעברות והמחאות שבו מוכר בנק בישראל את מטבע החוץ".

8. מן האמור לעיל עולה, כי חוק רשות שדות התעופה וגם תקנות רשות שדות התעופה שהותקנו על פיו, קובעים כי אגרת נוסע היוצא תשולם לרשות שדות התעופה בגין שימוש בפועל במתקני שדה התעופה ותגבה מנוסע "היוצא" – זאת חרף ההוראה לגבות את האגרה במועד הנפקת כרטיס הטיסה.

9. ודוק, האגרה אינה נגבית מנוסעים שרכשו כרטיס אך לא התייצבו לטיסה מאחר ואלה לא עשו שימוש במתקני שדה התעופה ולא "יצאו" מהארץ.

10. יתר על כן. על העובדה כי בגין הכרטיסים אותם רוכשים נוסעים שלא התייצבו לטיסה לא משולמת האגרה לרשות שדות התעופה, ניתן אף ללמוד מהוראות תקנה 19 לתקנות רשות שדות התעופה, המחייבת את בעל כלי הטיס להעביר את האגרה שגבה לרשות התעופה כעבור 15 יום מיום קבלתו את דרישת התשלום – היא דרישה אשר ממילא אינה כוללת את הנוסעים שלא "יצאו".

11. זו אף זו. על מנת להסיר כל ספיקא באשר לעובדה כי רוכשי כרטיסי טיסה אשר לא יצאו את הארץ פטורים מתשלום מס הנמל וזכאים להחזר יודגש, כי במסגרת בקשת אל על, המתבררת בפני בית משפט נכבד זה כאמור, לא זאת בלבד שהמשיבה שם, חברת אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ (להלן: "אל על"), הבהירה באופן בלתי משתמע לשני פנים שהלקוחות אשר אינם מתייצבים לטיסתם פטורים מתשלום מס הנמל ולפיכך זכאים להחזר מיסי הנמל ששילמו, אלא שהיא אף הדגישה בסעיף 43

לתגובתה כי במקרים בהם כרטיסי הטיסה נרכשים באמצעות סוכנויות הנסיעות
כדוגמת המשיבה:

"במצב בו נרכש הכרטיס אצל סוכנות נסיעות, על הנוסע המעוניין לקבל
החזר כספי כלשהו לפנות לאותה סוכנות נסיעות שבאמצעותה נרכש
הכרטיס והיא שמחזירה לנוסע את הסכום הרלוונטי. בכל מקרה בו משלמת
סוכנות הנסיעות החזר כספי לנוסע כלשהו בין מחיר הכרטיס או המיסים
והאגרות לטיסות אל על, סוכנות הנסיעות מחייבת את אל על במסגרת
התחשבנות החודשית. זהו תהליך מוכר ושגרתי".

ב' העתק תגובת אל על לבקשה לאישור התובענה כייצוגית שהוגשה במסגרת בקשת אל על (ללא נספחיה), מצורף כנספח ב'.

12. הנה כי כן, מן האמור לעיל עולה, שכאשר לקוח רוכש כרטיס טיסה מסוכנות נסיעות
כדוגמת המשיבה אך לא מתייצב לטיסתו, לא זאת בלבד שהוא פטור מתשלום מס
הנמל, אלא שתברות התעופה משיבות לסוכנות הנסיעות את מיסי הנמל במסגרת
התחשבנות השוטפת והשגרית ביניהן.

ד. העובדות הצריכות לעניין:

13. ביום 8.9.16 רכש המבקש מהמשיבה כרטיס טיסה הלוך ושוב לעיר ברלין בגרמניה ותמורתו שילם למשיבה את הסך של \$426.

14. טיסת ההלוך נועדה ליום 20.9.16 וטיסת החזור ליום 26.9.16, ושתיהן באמצעות חברת התעופה אל על.

15. כזכור, אל על הבהירה מפורשות כי כל רוכשי הכרטיסים ממנה (לרבות אלה
שנרכשים באמצעות סוכנות נסיעות), זכאים להחזר מיסי הנמל במקרה שהם לא
מתייצבים לטיסתם, כמו גם שהבהירה במפורש כי היא משיבה את מיסי הנמל
לסוכנויות הנסיעות באופן שגרתי.

16. כבר כעת יודגש, כי לאורך כל ביצוע ההזמנה וכן בשום מקום במסמכי העסקה שהונפקו למבקש על ידי המשיבה; לא פורטו רכיבי ההזמנה, ובכלל זה ובפרט לא צוין, כי גלום בתשלום אותו שילם המבקש למשיבה מס נמל שנגבה בעבור רשות שדות התעופה בגין השימוש בשדה התעופה בן גוריון, בסך של \$26.82 (ראו סעיף 17 לתגובת אל על נספח ב' לעיל).

ג' צילומי מסך המחשב (לדוגמא ולא מזמן אמת), בעת ביצוע הזמנת כרטיס טיסה מהמשיבה, מצורפים כנספח ג'.

ד' העתק אישור העסקה על ידי המשיבה, מצורף כנספח ד'.

ה' העתק כרטיס הטיסה מצורף כנספח ה'.

ו' תקנון אתר האינטרנט של המשיבה מצורף כנספח ו'.

17. כלומר בכרטיס הטיסה שהונפק למבקש, על אף שהדבר לא צוין באף אחד מהמסמכים שהומצאו למבקש על ידי המשיבה, חבוי סך של 100.54 ₪ בגין מיסי נמל עבור שימוש בשדה התעופה בן גוריון.

ז' העתק תדפיס שער החליפין ליום ביצוע העסקה כפי המפורסם בבנק ישראל, מצורף כנספח ז'.

18. יאמר, כי למיטב הבנתו של המבקש, בעבור השימוש בשדה התעופה בברלין לא חל כל מס או אגרה, ולפיכך ככל הנראה לא נגבה ממנו כל סכום בגין מיסי נמל בברלין. ברם, למיטב ידיעתו של המבקש, ברובם המכריע של שדות התעופה בחו"ל קיים מס כאמור אשר גם אותו זכאי הלקוח לקבל בחזרה במקרה שבו לא התייצב לטיסתו (ראו למשל סעיף 17 לתגובת אל על נספח ב' לעיל, שם מציינת אל על כי מס הנמל בצ'כיה הינו הסך של \$27.59 אשר גם אותו זכאי המבקש שם לקבל בחזרה).

19. דא עקא, שבשל אילוצי עבודתו של המבקש, שהינו מנכ"ל חברה העוסקת ביבוא בהיקף עסקים גדול, נבצר ממנו להתייצב לטיסתו. לפיכך, ביום 21.9.16 פנה המבקש אל המשיבה בהודעת דואר אלקטרוני וציין בפניה כי לא היה באפשרותו להתייצב לטיסתו, ושאל האם בנסיבות העניין הוא זכאי להחזר כלשהו בגין הכרטיס שרכש.

20. בו ביום השיבה המשיבה למבקש כי:

"שלום וברכה,

לצערנו מדובר בטיסת לאוקוסט שאיננה ניתנת לביטול.

לכן לא יהיה החזר על הכרטיס.

בברכה"

ח' תכתובת הדואר האלקטרוני מצורפת כנספח ח'.

21. הגם שתשובתה החד משמעית של המשיבה מדברת בעד עצמה, הרי שעל מנת להסיר ספיקא בדבר העובדה כי עסקינן במדיניות קבועה וחד משמעית של המשיבה שלא לחשיב ללקוחותיה את מיסי הנמל ואף למסור להם מידע מטעה בעליל בעניין, עובר להגשות הבקשה ב"כ המבקש בדן, עו"ד אסף כהן, שוחח טלפונית עם 3 נציגי שירות שונים של המשיבה, אשר כולם מסרו לו באופן נחרץ כי במקרה שלא יתייצב לטיסה

ו/או במקרה שיבטל את טיסתו שלא בנסיבות המנויות בחוק הגנת הצרכן, הוא לא יהיה זכאי לשום החזר וללא יוצא מן הכלל.

22. כך למשל בשיחה טלפונית אותה קיים ב"כ המבקש עם מר נריה נאמר:

”עו”ד אסף כהן: ומה התנאי ביטול של הכרטיס?”

נריה: מרגע ביצוע ההזמנה לפי חוק הגנת הצרכן יש לך 14 יום, דמי ביטול של 100 שקלים, לאחר מכן זה דמי ביטול מלאים.

עו”ד אסף כהן: מה זאת אומרת דמי ביטול מלאים?

נריה: מלא, כמה ששילמת 477, 477.

עו”ד אסף כהן: אני לא מקבל כלום חזרה?

נריה: לא מקבל כלום.”

כך למשל, גם הגב' מור הבהירה במפורש:

”עו”ד אסף כהן: הבנתי, עכשיו תגידי, אני העבודה שלי קצת בעייתית לפעמים, מה מה תנאי הביטול של הכרטיס? אם אני לא, אם אני, כאילו ניתן,

מור: זה רק לפי חוק הגנת הצרכן, ב – 14 יום הקבועים ניתן לבטל בעלות של 100 שקלים לאדם, 14 יום הקרובים מיום ההזמנה, לאחר מכן זה לא ניתן לביטול ולא לשינוי.

עו”ד אסף כהן: שמה זה אומר? אם אני לא יכול להגיע לטיסה?

מור: אז אי אפשר לבטל, הולך חכספ.

עו”ד אסף כהן: אני לא מקבל שום החזר?

מור: לא.

עו”ד אסף כהן: הבנתי, ואם אני לא בא לטיסה גם אני לא מקבל שום החזר?

מור: לא, לא מקבל, הם דמי ביטול מלאים.

גם מר רם אמר את אותם הדברים:

עו"ד אסף כהן: רגע ואם אני לא בא לטיסה בכלל? לא מודיע יום לפני? אז מה?

רם: למה בגלל בריאות או בגלל אה עבודה?

עו"ד אסף כהן: בגלל עבודה.

רם: זה גון שואו, זה מאה אחוז דמי טיפול, מאה אחוז אה דמי ביטול.

עו"ד אסף כהן: ואני לא מקבל שום החזר?

רם: שום החזר.

ט' תמלילי השיחות (כולל הדיסק) מצורפים כנספח ט'.

23. מכאן הבקשה והתובענה.

ד. התקיימות התנאים להגשת התביעה כתביעה ייצוגית:

1.ד. נושא התביעה – סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות:

24. סעיף 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, מאפשר הגשת תביעה כנגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח.

25. מעצם טיבה וטבעה של ההתקשרות בין הצדדים ברי כי המשיבה הינה בבחינת "עוסק" (כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן: "מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק"), והמבקש הינו בבחינת "לקוח" וכי הקשר והמתלוקות בין הצדדים מהווים "עניין שבינו לבין לקוח".

26. מכאן, כמפורט לעיל, ברור הוא כי התנאי הראשון להגשת התביעה כייצוגית מתקיים בענייננו.

2.ד. עילת תביעה אישית, סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות:

27. סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

"(א) אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן:

(1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה;"

המבקש יטען כי יש בידיו מספר עילות תביעה אישיות כמפורט להלן:

עילה לפי דיני עשיית עושר ולא במשפט:

28. כזכור, המבקש רכש מהמשיבה כרטיס טיסה של חברת התעופה אל על, אשר טוענת כי היא משיבה לסוכנויות הנסיעות את מיסי הנמל של הנוסעים שלא התייצבו לטיסתם וכי מדובר "בתהליך מוכר ושגרתני".

29. המבקש יטען, כי במקרה של אי התייצבות לטיסה, יכולה המשיבה לטעון כי חנוק שנגרם לה הינו לכל היותר הסכום שגבתה עבור כרטיס הטיסה (להבדיל ממיסי הנמל), וכך גם היא עושה בפועל. לאור זאת, מקום בו חלקות אינו מתייצב לטיסה, הותרת מיסי הנמל בידי המשיבה, בין אם קיבלה אותם בחזרה מחברת התעופה או מהרשות המוסמכת ובין אם לא העבירה אותם אליהן מלכתחילה, מביאה להתעשרותה שלא כדין.

30. שכן, הסיבה והמטרה היחידים בגינם שילם המבקש את מיסי הנמל למשיבה הינם על מנת שאלה יועברו לרשות המוסמכת במידה ויצא את הארץ, ומשהדבר לא אירע בסופו של דבר, עסקינן "בעילה שנכשלה", המטילה על המשיבה את חובת ההשבה:

"פעמים אין פגם בעילה בשעה שנוצרה, אלא שהיא הייתה מושתתת על הנחת יסוד בדבר מאורע שצריך להתרחש בעתיד. אם בסופו של דבר, אין המאורע מתרחש, ניתן לומר שהעילה נכשלה וקמה הזכות להשבת מה שניתן מכוחה. כך הדבר, למשל, לגבי תשלום הנעשה עבור סחורה שיש לספק. אם כעבו זמן סוכל החוזה או בוטל מחמת הפרתו, ואין מספקים את הסחורה, זכאי המשלם להשבה. הוא הדין לגבי מתנות אירוסין הניתנות מתוך הנחה שהצדדים עומדים להינשא זה לזה. אם לא התקיימו הנישואין, זכאי הנותן להשבתם. בשתי הדוגמאות לא היה פגם בעילה שעה שנוצרה, אולם היסוד לעילה היה ציפיה (לרוב, אם כי לא בהכרח, ציפיה המעוגנת בזכות משפטית) לגבי אירוע העומדים להתרחש. משנכזבה הציפיה ואותו אירוע לא התרחש – גררה עימה כישלון העילה שמכוחה ניתנה טובת ההנאה."

ד. פרידמן, עשיית עושר ולא במשפט, עמ' 622.

כן ראה:

"איני רואה כל קושי בעיגון חובת ההשבה בנסיבות שלפנינו בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט. אין בידי לקבל את טענת המערערת כי לא

ניתן לבסס את חובת ההשבה בענייננו על דיני עשיית עושר ולא במשפט מן הטעם שאלה עוסקים בקבלת טובת הנאה שלא על-פי זכות שבדיו, ואילו כספי ההיטל נגבו על-ידיה כדין. בית המשפט המחוזי עמד על כך שיש לפרש את סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט על דרך ההרחבה, כך שנכללת בו גם עילה שנכשלה בשלב מאוחר יותר (וראו הפנייתו לדניאל פרידמן דיני עשיית עושר ולא במשפט כרך ב 623 (מהדורה שניה, 1998), ראו גם עמ' 705. דוגמה להשבה בעקבות עילה שנכשלה, הנשענת על בסיס רעיוני של דיני עשיית עושר ולא במשפט, ניתן למצוא בע"א 741/79 כלנית השרון השקעות ובנין נ' הורביץ, פ"ד לה(3), 533, 539 - 541 (1981). להלן: פסק דין כלנית השרון). במועד גביית כספי ההיטל עמדה עילת הגבייה בתוקף. כאמור, אין חולק בדבר חוקיות גביית ההיטל. אולם עילה זו נכשלה ברגע שבו פקעה התכנית המשביחה, באופן שסתם את הגולל על אפשרות מימושה. עילה זו התבססה על הנחה בדבר אירוע שיתרחש בעתיד אך ציפיה זו נכשלה. בנסיבות אלה, הותרת כספי ההיטל בידי הרשות היא בבחינת קבלת טובת הנאה שלא על-פי זכות שבדיו, המחייבת את השבתה לנישום."

עא 2761/09 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים נ' הפטריארך היווני אורתודוכסי של ירושלים (פורסם בנבו, 27.08.2012).

31. יתר על כן ומבלי לגרוע מן האמור לעיל, היות והמבקש לא יצא את הארץ, הרי שיש לראותו כמי שהתבטל חיובו לשלם את מס הנמל כאמור בסעיף 13 (א) לתקנות רשות שדות התעופה (אגרות), וממילא גם התבטלה חובתו לשלם למשיבה או לחברת התעופה או לרשות המוסמכת את מיסי הנמל בהתאם לסעיף 13 (א) 2 לאותן תקנות.

32. המבקש יטען, כי הדבר דומה לאדם אשר פרע חוב שנוצר בגין פסק דין ולאחר מכן בוטל פסק הדין בערעור:

"אם בוטל פסק הדין בערעור, בטלה העילה לפיה זכה התובע בכסף שגבה, ואם אינו מחזירו, הוא התעשר שלא כדין. על פי עקרונות כלליים של עשיית עושר ולא במשפט חייב התובע שגבה בהשבה."

ע"ע 280/73, פליאימפורט נגד צביה (נבו).

33. המבקש יטען, כי הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף, לאור העובדה שהוא שילם למשיבה את מיסי הנמל לצורך מטרה מסוימת כך שלמשיבה קיימת "חובת אמון" כלפיו:

"בקטגוריה זו נכללים, נוסף לנאמן (trustee), מנהל חברה, יזם, שלוח, לרבות מי שהוטל עליו לקנות, למכור או לבצע פעולה משפטית עבור אדם אחר, אף אם הפעולה מתבצעת בשמו של מבצע הפעולה ולא בשמו של השולח. בדומה לכך, תחול חובת נאמנות על מי שנמסרו לו כספים כדי שירכוש בהם גכס עבור אדם אחר. אולם בעניין זה יש להבחין בין יחסי נושה – חייב (שאינם, בדרך כלל, יחסי אמון) לבין מסירת כספים שעל מקבלם להחזיקם כקרן עבור אדם אחר, או להשתמש בהם למטרה ספציפית, דוגמת רכישת נכס עבור הזולת (שאז קיימת, בדרך כלל, חובת אמון).

ד. פרידמן, עשיית עושר ולא במשפט, עמ' 539-538

34. המבקש יטען, כי מן האמור לעיל נלמד, כי בהותרת מיסי הנמל בידי המשיבה יש לראותה כמי שמתעשרת שלא כדין על חשבון לקוחותיה ולפיכך עליה לחשיב להם אותם, בהתאם לסעיף 1 ל חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשלי"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר").

35. המבקש יטען, כי על המשיבה החובה להשיב ללקוחותיה את מיסי הנמל אותם גבתה מהם באופן יזום ומבלי שבכלל תתבקש להשיב את מיסי הנמל על ידי לקוחותיה, שהרי זכותם של הלקוחות לקבל את החזר מיסי הנמל אינה יכולה להיות שנויה במחלוקת.

36. ודוק, בידי המשיבה מצויים כל פרטי ההזמנה עוד ממועד ביצוע ההזמנה, כך שבאפשרותה לבצע את החזר בנקל ובאופן אוטומטי ומבלי להידרש לפניית הלקוחות כאמור.

37. המבקש יוסיף ויטען, כי באם תשמע טענה מצד המשיבה כי כתנאי לביצוע החזר על לקוחותיה לפנות אליה בבקשה מתאימה וכי במקרים בהם מתקבלות אצלה פניות כאמור היא מבצעת את החשבה, הרי שיש לדרות הטענה בשתי ידיים.

38. ראשית, חובת החשבה הנזכרת בחוק עשיית עושר עומדת בפני עצמה ואינה מותנית בבקשת המזכה מהזוכה, וממילא "הסכמתו" של הזוכה להשיב את הזכייה בכפוף לפנייה אליו, אינה רלוונטית לחובת החשבה הקבועה בחוק ואינה מעלה או מורידה ממנה.

39. **שנית**, הטענה אינה נכונה **עובדתית**. שכן, לא זאת בלבד שהמבקש פנה אל המשיבה בבקשה לקבל החזר אך נענה בשלילה, אלא שגם שנציגי המשיבה **הבהירו חוזר ושנה** בשיחותיהם עם ב"כ המבקש, כי לא ינתן שום החזר כאמור, באופן המביא לכלל מסקנה כי הימנעותה של המשיבה להשיב ללקוחותיה את מיסי הנמל הינה בבחינת **מדיניות** של המשיבה, גם אם מתקבלות אצלה פניות כאמור.

40. **שלישית**, כאמור לעיל וכפי שעוד יבואר להלן, לא זאת בלבד שבמסמכי העסקה ולאורך כל ביצוע ההזמנה אין **שום אזכור** למיסי הנמל ולזכותם של הלקוחות לקבל החזר במקרה של אי התייצבות לטיסה, אלא שנציגי המשיבה **מטעים** את לקוחותיה וטוענים בפניהם כי הם לא יהיו זכאים לשום החזר במקרים בהם לא יתייצבו לטיסתם, באופן השולל מצד לקוחותיה של המשיבה את המידע בדבר זכותם, וממילא אין המשיבה יכולה להיבנות ממצגי השווא שלה, מה גם שלאור מדיניותה שלא ליתן החזר כאמור, בכל מקרה אין כל טעם ממשי לפנות אליה בבקשה מסוג זה

קיום חוזה בחוסר תום לב ורשלנות:

41. כזכור, במסגרת תגובתה של אל על, היא הבהירה באופן שאינו משתמע לשני פנים כי היא מזכה באופן **שוטף ושגרתי** את סוכנויות הנסיעות בגין מיסי הנמל של נוסעים אשר רכשו את הכרטיסים באמצעותן, וכי על מנת לקבל זיכוי זה, כל שעל הסוכנות לעשות הינו לחייב את אל על **"במסגרת ההתחשבנות החודשית"**.

42. המבקש יטען, כי באם תשמע מצד המשיבה טענה ולפיוח היא לא חייבה את אל על בסכום מיסי הנמל אותם שילם המבקש במסגרת ההתחשבנות ביניהן, כך שלכאורה כספו של המבקש אינו מצוי ברשותה, הרי שאין בדבר לסייע למשיבה.

43. **ראשית**, המבקש התקשר בעסקה עם המשיבה והמשיבה היא האחראית להשבת כספו.

44. **שנית**, בנסיבות המקרה מקום בו על מנת שהלקוח יקבל החזר, כל שעל המשיבה הינו לחייב את אל על (ואת כלל חברות התעופה), במסגרת ההתחשבנות השוטפת ביניהן, מצופה מהמשיבה לעשות זאת ובהמשך לכך להשיב ללקוחותיה את כספם, שאחרת ימצא כי היא מקיימת את ההסכם עימם בחוסר תום לב:

"חובת תום-הלב מטילה על צד לחוזה את החובה להתחשב באינטרס המשותף שיש לו ולצד האחר בחוזה. חובת תום-הלב מחייבת את בעלי החוזה לפעול להגשמתה של כוונתם המשותפת, תוך מסירות למטרה המשותפת שעמדה לנגד עיניהם, **ותוך עקביות בהגשמת ציפיותם**

המשותפת". (בג"ץ 164/97 קונטרם בע"מ נ' משרד האוצר, פ"ד נב(1) 289, 348 (1998)).

תצ (מרכז) 53368-02-11 ניצנים עיצוב גנים בע"מ נ' חברת סנוול ישראל בע"מ
(פורסם בנבו, 08.12.2013)

45. המבקש יטען, כי ככל והמשיבה נמנעת מלגבות את מיסי הנמל מחברות התעופה במקרים של אי התייצבות לקוחותיה לטיסה, הימנעותה של המשיבה מלחייב (או לפעול באופן מתבקש אחר), את חברות התעופה, בסכום מיסי הנמל לשם קבלת החזר על מנת להעבירו ללקוח, פוגעת בציפיותם ובאינטרס של לקוחותיה אשר התקשרו עימה בהסכם.

46. המבקש יטען כי עקרון תום הלב שבקיום חוזים אף מקים חובה אקטיבית ופוזיטיבית על המשיבה לחייב את חברות התעופה בהשבת מיסי הנמל ללקוחותיה שלא התייצבו לטיסה, גם בהקשרם של לקוחותיה אשר לא פנו אליה בבקשה לקבל החזר, זאת קל וחומר מקום בו לא זאת בלבד שהמשיבה מסתירה מלקוחותיה את זכותם זו, אלא שניציגי השירות של המשיבה מוסרים ללקוחות מידע מטעה בעליל השולל מצידם של לקוחותיה כל טעם בפנייה כאמור.

47. המבקש יטען, כי לכל הפחות, בנסיבות העניין, ככל והמשיבה אינה גובה בחזרה את מיסי הנמל של לקוחותיה שלא התייצבו לטיסה, יש לראות את הימנעותה של המשיבה מלעשות כן, כמעשה רשלנות מצידה כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), שהרי היוב כאמור הינו אד מתבקש וממילא סביר בנסיבות העניין.

48. המבקש יטען, כי לא יכולה להיות מחלוקת שלמשיבה חובת זהירות כלפי לקוחותיה, הן מושגית והן קונקרטית, כמו גם שלא יכולה להיות מחלוקת שבמקרים של אי התייצבות לטיסה, ככל והמשיבה נמנעת מלחייב את חברות התעופה בהשבת מיסי הנמל שנגבו במועד רכישת כרטיס הטיסה ובהמשך לכך ממילא נמנעת מלהעבירם ללקוחותיה היא מפירה את חובותיה כלפיהם וגורמת להם נזק ללקוחותיה.

הטענייה לפי חוק הגנת הצרכן וניהול משא ומתן בחוסר תום לב:

49. ככל והמשיבה תטען כי אין עליה חובה להשיב ללקוחותיה את מיסי הנמל ו/או שאין לה חובה לחייב את חברת התעופה לצורך קבלת החזר, אלא אם הלקוח פנה אליה בבקשה לקבלת החזר כאמור, הרי שגם לטענה זו אין על מה לסמוך, ומבלי לגרוע מן האמור לעיל יוסיף המבקש ויטען כדלקמן:

50. **ראשית**, נזכיר כי חרף פנייתו של המבקש אל המשיבה כל החזר לא ניתן לו ונציגי השירות הבהירו לב"כ המבקש כי בכל מקרה, באם לא יתייצב לטיסה/יבטל את טיסתו שלא בנסיבות המזכות אותו בהחזר על פי חוק הגנת הצרכן, הוא לא יהיה זכאי לשום החזר, כך שמדובר בטענה **שאינה נכונה עובדתית**.

51. **שנית** בנוסף לדבריהם המפורשים של נציגי השירות כאמור, מעיון במסמכי ההזמנה והעסקה (נספחים ג' – ו' לעיל) נלמד, כי לא זאת בלבד שהמשיבה אינה מציינת בפני לקוחותיה כי חלק מהסכום אותו שילמו הינו בעבור מס נמל ולא זאת בלבד שהיא אינה מבהירה בפניהם כי במקרה שבו הם לא יתייצבו לטיסתם/יבטלו את הזמנתם הם בכל מקרה יהיו זכאים להשבת מיסי הנמל, כי אם שבאותם מסמכים המשיבה אף ומטעה את לקוחותיה לסבור כי **אפשרות קבלת החזר הינה אך ורק כאשר מתבצע ביטול עסקה במסגרת הוראותיו של חוק הגנת הצרכן**.

52. סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981 שעניינו "איסור הטעיה" קובע כדלקמן:

2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור ידאו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:

...

(13) המחיר הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית";

53. המבקש יטען, כי המשיבה, היא העוסק, או מי מטעמה, מטעה (למצער במחדל) את הלקוחות ומביאה אותם לסבור כי במקרה בו הם לא יתייצבו לטיסה הם לא יהיו זכאים לקבל כל החזר, **באופן השולל מצד הלקוחות כל טעם מלפנות בבקשה לקבלת החזר כאמור**.

54. אי ציון מפורש של הסכומים אותן גובה המשיבה במועד קשירת העסקה עבור מיסי הנמל ובוודאי שהסתרת הזכות לקבלם בחזרה במקרה של אי התייצבות לטיסה (לרבות על ידי נציגי השירות), נעשים במטרה מכוונת להטעות את לקוחותיה של המשיבה, אשר בוודאי מסתמכים על מצגיה, בנוגע לזכויותיהם ו/או להביאם "לישון" על זכויותיהם, וזאת על מנת שיתאפשר למשיבה לשמור לעצמה את מיסי הנמל ו/או למצער, "לחסוד" ממנה את חיובן של חברות התעופה (או הרשויות המוסמכות) במסגרת ההתחשבנות ביניהן.

55. המבקש יטען, כי כל הוראות הפסיקה בדבר קיומה של הטעייה מתקיימות בדנן, שכן אין כל ספק שהמשיבה מציגה בפני לקוחותיה מצג חסר ואף שאינו אמת, כמו גם שאין כל ספק כי כלל לקוחותיה מסתמכים על מצגים אלה ברכישתם ממנה כרטיסי טיסה,

וכפועל יוצא מכך נגרם להם נזק - ולו משום הימנעותם לפנות אל המשיבה לשם קבלת ההחזר.

56. המבקש יטען, כי לכל הפחות יש לראות בהימנעותה של המשיבה לגלות ללקוחותיה על זכותם לקבל ההחזר, הן במסמכי העסקה והן על ידי נציגי השירות שלה, כמי שמנהלת עם לקוחותיה משא ומתן בחוסר תום לב ו/או מקיימת את החוזה עימם בחוסר תום לב כאמור בסעיפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 וכפועל יוצא מכך נגרם להם נזק, שכן בשל מצגי השווא של המשיבה הן במועד ההתקשרות והן תוך קיום ההסכם, לקוחותיה נמנעים מלפנות אליה בבקשה לקבלת ההחזר וכפועל יוצא מכך הם לא מקבלים בחזרה את מיסי הנמל ששילמו ואף אלה שפונים, נדחים על ידה תוך הטעייתם.

הפרת חובה חקוקה - עילה לפי תקנות רשות שדות התעופה (אגרות), התשנ"א-1991 (להלן: "תקנות רשות שדות התעופה"):

57. כאמור, תקנה 13 לתקנות רשות שדות התעופה, קובעת כי אגרת נוסע בתעופה בינלאומית בישראל, תשולם על ידי נוסע היוצא בכלי טיס מחוץ לישראל.

58. על פי התקנה, הותר למשיבה לגבות במועד רכישת כרטיס הטיסה על ידי הנוסע, את האגרה אותה צפוי אותו נוסע לשלם כאשר יצא בכלי טיס מישראל, אלא שאותה האגרה אמורה להשתלם בגין יציאה בפועל מישראל באמצעות כלי הטיס, ואין היא משולמת לרשות שדות התעופה מקום בו אותו הנוסע לא יצא באמצעות כלי טיס מישראל.

59. במקרים בהם לא יצא הלקוח של המשיבה את הארץ בכלי טיס, המשיבה אינה מעבירות את האגרה לרשות שדות התעופה באמצעות חברות התעופה (או למצער מקבלת אותה בחזרה לידיה), ולפיכך עליה להשיב ללקוח את הסכום שגבתה בגין רכיב זה.

60. המבקש יטען, כי בהימנעותה של המשיבה להשיב ללקוחותיה את מיסי הנמל ששילמו, מתקיימים כל יסודות העוולה, כדלקמן:

א. **הפרת חובה חקוקה על ידי המזיק** - נדרש כי המשיבה הפרה חובה המוטלת עליה בחיקוק והחיקוק אינו פקודת הנזיקין. במקרה דנן, החיקוק הוא תקנה 13 לתקנות רשות שדות התעופה.

ב. **החובה החקוקה נועדה לטובת/הגנת הנפגע** - תקנה 13 לתקנות רשות שדות התעופה נועדה להגן על הלקוח במקרה בו הלקוח לא התייצב לטיסת, בכך

שהתקנה קובעת כי האגרה תשולם רק במקרה בו הלקוח עזב את הארץ בכלי טיס שיוצא מתוך ישראל.

ג. **הנזק הוא מהסוג אליו התכוון החיקוק** - על הנזק שנגרם להיות מסוג הנזק שהחובה החקוקה נועדה למנוע. במקרה דנן, תקנה 13 לתקנות רשות שדות התעופה באה למנוע מצב בו לקוח יחויב באגרה כאשר הוא אינו יוצא את הארץ בכלי טיס, חרף ההיתר לגבות האגרה מראש.

ד. **נזק הנובע מהפרת חובה חקוקה** - במקרה דנן, אין חולק כי המבקש חויב ב-100.54 ש"ח וממילא נגרם לו נזק בסכום זה.

ה. הגדרת הקבוצה:

61. המבקש יבקש את בית המשפט הנכבד, להגדיר את קבוצת התובעים בתובענה הייצוגית באופן הבא, או בכל דרך אחרת שבית המשפט ימצא כראויה או צודקת יותר, על מנת לברר בדרך המיטבית את התובענה הייצוגית ו/או את עניינם של חברי הקבוצה:

כל הלקוחות של המשיבה אשר רכשו מהמשיבה, כרטיסי טיסה (לרבות במסגרת של "חבילות נופש") בשבע השנים שטרם הגשת התובענה ולא התייצבו לטיסה או לקטע טיסה (לרבות אלה שביטלו טיסתם מראש), אך המשיבה לא השיבה להם את מיסי הנמל אותם שילמו.

לחילופין, יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כל הגדרה אחרת לחברי הקבוצה, אותה ימצא בית המשפט הנכבד כצודקת וכנכונה בנסיבות העניין.

62. המבקש יטען, כי בדנן ניתן לאתר בנקל את חברי הקבוצה ואת הנזק המדויק שנגרם לכל אחד מהם, שכן בידי המשיבה כל המידע הדרוש לכך ובכלל זה ידוע לה היטב מי רכש ממנה כרטיסי טיסה, מה הוא סכום מס הנמל אותו גבתה ממנו (למצער ניתן לחשב סכום זה בנקל), מי מהם לא התייצב לטיסה ומהו אמצעי התשלום לצורך ביצוע ההחזר.

1. התנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו – ס' 8 לחוק תובענות ייצוגיות:

63. סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות קובע תנאים שעל פיהם יפעיל בית המשפט הנכבד את שיקול דעתו בבואו לאשר תובענה כייצוגית, ואלה הם התנאים:

62.1 התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה:

הנוק לחברי הקבוצה הינו מהסוג אשר אינו מצדיק הגשת תובענות נפרדות על ידי כל אחד מחברי הקבוצה. עסקינן בקבוצת מבקשים גדולה, כאשר הנוק האישי אשר ארע לכל אחד מהלקוחות אינו גדול. לאור האמור, אין לכל אחד ואחד מהלקוחות אינטרס להגיש תביעה עצמאית ולהשקיע בה זמן ומשאבים כספיים.

יתר על כן, בנסיבות המקרה ומשום מצגי השווא של המשיבה, קרוב לוודאי כי חלק ניכר מלקוחותיה כלל אינם יודעים כי הם זכאים לקבל את מיסי הנמל בחזרה, במקרה בו לא התייצבו לטיסה.

עמדה זו קיבלה משנה תוקף בפרשת סילורה, כדלקמן:

"בענייננו מדובר בקבוצת מבקשים גדולה שהנוק הכלכלי לכל אחד מיחידיה אינו גדול בהכרח ואין למבקשים אינטרס של ממש לנקוט בהליך משפטי עצמאי. מכשיר התובענה הייצוגית נועד להתגבר על מקרים אלה ולהגן על אינטרס היחיד שנפגע דווקא באותם המקרים שהוא אינו טורח להגיש תביעה וגם על האינטרס הציבורי שבאכיפת הוראות החוק והרתעה מפני הפרתו [ראה: רע"א 8268/96 שמש נ' רייכרט, פ"ד נה(5) 276, 289-288; רע"א 4556/94 טצת נ' זילברשץ, פ"ד מט(5) 774, 785-783]. לא עלתה טענה, ועל כן גם לא מתעורר החשש, שייגרם למושיב או לציבור לקוחותיו נזק המצדיק הימנעות מאישור התובענה. לפיכך, נראה כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקות שבין הצדדים."

62.3 קיים יסוד להניח כי עניינם של חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום

לב:

בע"א 8268/96 שמש נ' רייכרט (פורסם בנבו), נקבע כי התובע הייצוגי ייחשב כתובע ייצוגי הולם כאשר יש לו אינטרס אמיתי בתביעה וכאשר יכול הוא לנהל את התביעה באופן מקצועי.

"עליו להיות בעל אינטרס אמיתי ולא מדומה בתובענה שהוא מגיש ועליו להיות מסוגל לנהל אותה באמצעות עו"ד שידריכוהו בפן המקצועי של התובענה וינהלו אותה עבורו ועבור הקבוצה. אין כל פסול בכך שעורכי הדין – ולא המבקשת עצמו – הם המומחים המכלכלים את צעדיהם

המבקש יטען, כי לאור האמור לעיל, למבקש ולשאר חברי הקבוצה עילות תביעה משותפות ושאלות משותפות מהותיות של עובדה או משפט, בין היתר, כדלקמן:

א. האם על המשיבה לפרט במסמכי קשירת העסקה ו/או בתהליך ההזמנה ו/או באתר האינטרנט שלה ו/או בכל מסמך אחר המוצג/הנמסר ללקוח, את הסכום של מיסי הנמל הנגבים על ידה.

ב. האם על המשיבה לפרט במסמכי קשירת העסקה ו/או בתהליך ההזמנה ו/או באתר האינטרנט שלה ו/או בכל מסמך אחר המוצג/הנמסר ללקוח, כי במקרה של אי התייצבות לטיסה, הלקוח יהיה זכאי לקבל את מיסי הנמל ו/או האגרות בחזרה.

ג. האם המשיבה מוסרת מידע חסר או לא נכון ללקוחותיה במסמכי קשירת העסקה ו/או בתהליך ההזמנה ו/או באתר האינטרנט שלה ו/או בכל מסמך אחר המוצג/הנמסר ללקוח ו/או באמצעות נציגי השירות שלה, באשר לזכותם להחזר מיסי הנמל.

ד. האם על המשיבה להשיב ללקוחותיה אשר לא מתייצבים לטיסתם (או מבטלים אותה שלא בנסיבות המזכות בהחזר על פי חוק הגנת הצרכן) את מיסי הנמל (הן במקרה בו מיסי הנמל לא הועברו על ידה והן במקרה בו אלה הושבו לידיה).

ה. האם על המשיבה לחייב במסגרת ההתחשבנות ביניהן ו/או לגבות בכל דרך אחרת מחברות התעופה או מהרשות המוסמכת (בין אם הלקוח פנה אליה בבקשה להחזר ובין אם לאו) את סכום מיסי הנמל אותם שילם הלקוח, על מנת לקבל בחזרה לידיה ובהמשך לכך להשיבם ללקוח.

ו. האם המשיבה משיבה בפועל ללקוחותיה את מיסי הנמל.

שאלות אלו מהוות שאלות משותפות לכלל הלקוחות של המשיבות שאינם מתייצבים לטיסה והמרכיבים את הקבוצה המוצעת.

62.2 תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:

נדמה כי זהו אחד המקרים המובהקים אותו ראוי לנהל באמצעות תובענה ייצוגית. בענייננו, מדובר בלקוחות שלא התייצבו לטיסה אך לא קיבלו החזר בגין סכומים שגבתה המשיבה אך אלה לא עברו ליעדם או למצער הושבו לידיה ו/או שבאפשרותה היה לקבלם לידיה בנקל.

בתובענה ובלבד שהמבקשת עצמו איננו פיקטיבי ויש לו עניין ממשי בתביעה והבנה כלשהי של מסגרתה".

בענייננו ד"ן, מהמבקש נגזל הסך של 100,54 ₪. כאשר גילה זאת המבקש, הוא הוא חש מרומה וכי המשיבה הפרה את האמון שנתן בה. **במצב דברים זה, אין ספק כי יש למבקש אינטרס אמיתי בניהול התביעה ובתיקון והשבת החיובים שבוצעו, והוא מגיש תביעה זו בתום לב מתוך רצון ותקווה שיעשה עימו ועם חברי הקבוצה צדק.** גם ב"כ המבקש בדן נכונים להשקיע מזמנם וממרחם בניהול התובענה ד"ן. יתר על כן וכאמור לעיל, ב"כ המבקש בנדן כבר מנהלים 2 בקשות לאישור תובענות ייצוגיות הדומות במהותן לבקשה ד"ן, כך שהם גם בעלי ניסיון בעניין.

62.4 קיימת אפשרות סבירה שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה:

המבקש יטען, כי לאור המצב העובדתי והמשפטי המתואר לעיל ולאור הראיות התומכות בהם, קיימת אפשרות שהיא מעבר ל-"סבירה" שהשאלות יוכרעו לטובת הקבוצה.

ז. הנזק:

64. למבקש נגרם נזק ממוני בסך של 100.54 ₪ (קרן).

65. **הנזק הקבוצתי:** על פי נתונים שפורסמו באמצעי התקשורת, מידי שנה מוכרת המשיבה כ- 300,000 חופשות. ככל ומחציתן הינה מחוץ לישראל וככל אחוז הנוסעים שאינם מתייצבים לטיסה עומד על כ-2%, הרי שמדובר בכ-3,000 נוסעים בשנה. לפיכך: 3,000 (נוסעים) * 200 ₪ (מס ממוצע לאדם) * 7 (שנים) = 4,200,000 ₪.

66. לפיכך, המבקש יעמיד את סכום הנזק הקבוצתי הנתבע בתובענה ד"ן, על סך של כ- 4,200,000 ₪ (בצירוף ריבית והצמדה כד"ן).

67. בכל מקרה, המבקש שומר לעצמו את הזכות לתקן את סכומי תביעתו לכשיתקבלו בידיו הנתונים המתאימים מהמשיבה.

ח. הסעדים המבוקשים:

68. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

68.1. לאשר את התובענה כייצוגית.

68.2. לאשר למבקש לנחל את התובענה כייצוגית.

- 68.3. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.
- 68.4. לחייב את המשיבה להשיב למבקש וליתר חברי הקבוצה את מלוא האגרות ו/או מיסי הנמל אותם גבתה ושנמנעה מלהעבירם לצדדים שלישיים עקב אי התייצבות לטיסה ו/או שהתקבלו בחזרה לידיה – בין אם לקוחות אלה ביקשו זאת ממנה ובין אם לאו, כאשר סכומים אלה נושאים הפרשי הצמדה וריבית מיום נטילתם ועד ליום השבתם וכן להורות על פיצוי מיוחד של המבקש, בשיעור שיראה בית המשפט הנכבד לנכון.
- 68.5. להוציא תחת ידו צו עשה המורה למשיבה כי במקרה בו לקוח אינו מתייצב לטיסה, עליה לגבות מחברת התעופה ו/או מהרשות המוסמכת את מיסי הנמל ובהמשך לכך להעבירם ללקוח, זאת בין אם הלקוח פנה אליה בבקשה לקבל החזר ובין אם לאו.
- 68.6. להוציא תחת ידו צו עשה המורה למשיבה לפרט בתהליך ההזמנה ו/או במסמכי קשירת העסקה עימה ו/או באמצעות נציגי השירות שלה את הסכומים שהיא גובה עבור חברות התעופה ו/או נמלי התעופה ו/או צדדים שלישיים אחרים.
- 68.7. להוציא תחת ידו צו עשה המורה למשיבה לפרט בתהליך ההזמנה ו/או במסמכי קשירת העסקה עימה ו/או באמצעות נציגי השירות, את זכותם של לקוחותיה לקבל בכל מקרה את מיסי הנמל ו/או האגרות אותם שילמו במקרה של אי התייצבות לטיסה.
- 68.8. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.
- 68.9. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות המבקש בגין הגשת התובענה דנן.
- 68.10. למנות רו"ח מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יבחן את התנהלות המשיבה ואת החיובים הפסולים אותם ביצעה בחתאם לאמור לעיל ובניגוד לדין, ולהורות לרוה"ח, למסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט את הסכומים אותם גבתה/לא השיבה המשיבה ללקוחותיה באופן פסול בשבע השנים האחרונות.
- 68.11. לאשר למבקש להגיש תחשיב נזק קבוצתי לאחר שתקבע הגדרת הקבוצה ויתקבלו מסקנות רוה"ח שימונה על ידי בית המשפט הנכבד.
- 68.12. לפסוק למבקש את גמולו בגין טרחתו בהגשת התובענה הייצוגית ותוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

68.13. לאשר לת"מ שינהלו את התובענה כייצוגית בשם המבקש ובשם חברי הקבוצה ולפסוק להם שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט הנכבד, משוויו של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

68.14. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט של המבקש, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט, ככל שתהיה.

68.15. ליתן למבקש ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.

69. טענות המבקש הינן חלופיות, מצטברות או משלימות הכל בהתאם לנסיבות העניין וכפי הקשרו.

70. המבקש שומר לעצמו הזכות לתקן תביעתו, בקשתו ואת סעדיו, ככל שתתבררנה לו עובדות או נתונים נוספים, ומבקש מבית המשפט הנכבד לאפשר לו פיצול סעדים בעניין זה.

71. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו. לאור האמור מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לטובת המבקש את המבוקש בפרק הסעדים המבוקשים בבקשה דנן.

ברק ריון, עו"ד
ב"כ המבקש

אסף בהון, עו"ד
ב"כ המבקש